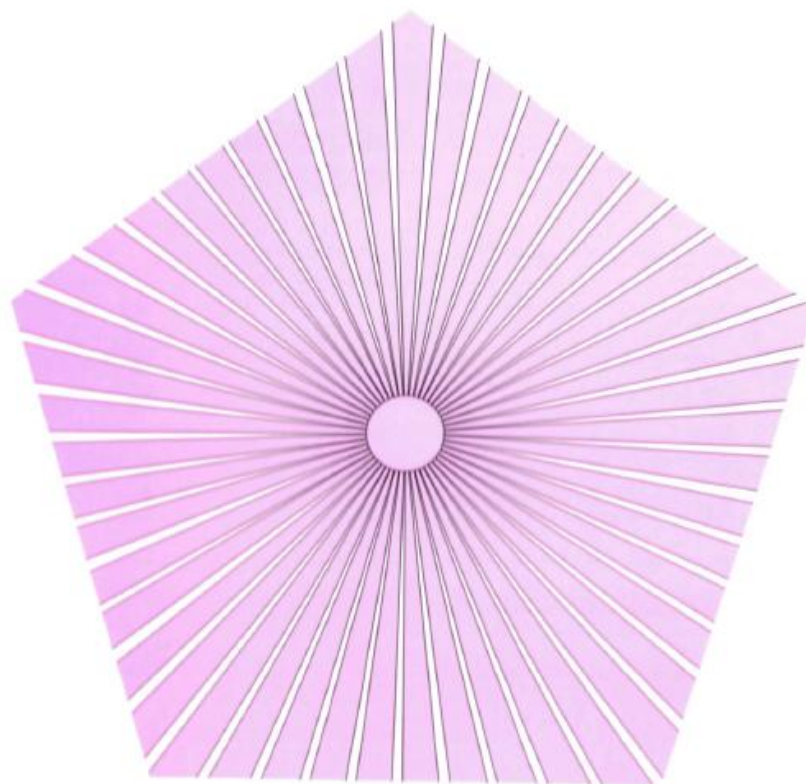

J. van Rijckenborgh

IZVORNA GNOZA
EGIPTA 2

Tretji spis

*Največje zlo človeštva
je nespoznanje Boga*

- 1 *Kam vas nese, o ljudje, omamljene, opijanjene s prazno besedo, besedo brez spoznanja, besedo popolne nevednosti, ki jo na koncu izpljunete, ker je ne morete več prenašati?*
- 2 *Postojte in se streznite! Ponovno spreglejte z očmi srca! Če že ne morete vsi, pa vsaj tisti, ki zmorete. Zlo nevednosti preplavlja vso zemljo, uničuje dušo, ujeto v telo, in ji preprečuje zapluti v pristane odrešenja.*
- 3 *Naj vas ne odnese močna plima. Tisti med vami, ki zmorejo doseči pristan odrešenja, naj izkoristijo oseko in zaplujejo vanj.*
- 4 *Poiščite njega, ki vas bo prijel za roko in vas vodil do vrat spoznanja, kjer sveti sijoča luč, v kateri ni teme, kjer ni nihče pijan, temveč so vsi trezni. S srcem zrejo vanj, ki hoče, da ga spoznajo.*

- 5 *Toda pomnite: njegovega glasu ne morete slišati in njegovega imena ne morete izgovoriti, oči telesa ga ne morejo gledati; to zmoreta le duša in duh.*
- 6 *Najprej morate raztrgati obleko, ki jo nosite: tkanino nevednosti, temelj zla, okove pokvarjenosti, temačno ječo, živo smrt, zaznavajoče truplo, grob, ki ga nosite naokoli, izkoriščevalca, ki biva v vas in dokazuje svoje sovraštvo s tem, kar ljubi, in svojo nevoščljivost s tem, kar sovraži.*
- 7 *Tako je sovražno oblačilo, s katerim ste se ogrnili. Vleče vas navzdol k sebi in vam jemlje dih, da ne bi ponovno spregledali in uzrli lepote resnice in dobrega, ki je v njem zaprto, da ne bi sovražili njegovega zla in spoznali njegovih nakan in zahrbtnosti.*
- 8 *Vaša čutila so neobčutljiva, ker vas vaša obleka odeva z obiljem snovi in grešnim poželenjem, da ne slišite, kar bi res morali slišati, in ne vidite, kar bi res morali videti.*

II

Četrty spis

Hermesov govor v čast Bogu

- 1 *Bog, Božja moč in Božja narava so veličastje Vsega.*
- 2 *Bog je začetek, izvorna ideja, sposobnost rasti in snov vseh stvaritev, modrost, ki razodeva vse stvari.*
- 3 *Božja moč je vzrok, rojstvo in rast, delujoča sila, usoda, smrt in obnavljanje.*
- 4 *V breznu so bili neskončna tema in voda in delujoči dih stvarstva; vse je bivalo po Božji moči v neizmernem kaosu.*
- 5 *Potem se je sprostila sveta svetloba, prvine so se ločile od vlažne tvarine in se zgostile. Vsi bogovi skupaj so porazdelili dele plodne narave.*
- 6 *Iz nedoločnega in neoblikovanega so se ločile lahke prvine in se pognale navzgor, težke pa so svoj temelj oprle na vlažen pesek. Ogenj je vse ustvarjeno razdelil na sestavne*

dele, dih stvarstva pa jih je razvrstil in nosil v neprekinjenem gibanju.

- 7 *Vsemirje se je pojavilo v sedmih krogih, bogovi so postali vidni v podobah zvezd v ozvezdjih. Narava se je s pomočjo bogov, bivajočih v njej, v vseh svojih delih oblikovala v organsko zgradbo. Obod, ki jo je obkrožal, je bil obdan z astralnim oblakom, ki ga je po krožnem tiru premikal božanski dih.*
- 8 *Vsak bog je iz svoje lastne moči porodil tisto, kar mu je bilo naročeno. Tako so nastale štirinožne, plazee, v vodi živeče in krilate živali, pa tudi vsa plodna semena, trava in sveži brstiči cvetov. Seme ponovnega rojstva je bilo v bogovih samih.*
- 9 *Bogovi so zasejali tudi človeške rodove, da bi spoznali Božja dela in bili izraz delujoče narave,*
- 10 *da bi se pomnožili in neomejeno gospodovali nad vsem, kar je pod nebom. Prepoznavali bi dobro ter zavoljo tega uspevali v rasti in njihovo število bi se večalo.*
- 11 *Bogovi so porodili duše, posredovali skladno z njihovo usodo in jih posejali v meso znotraj krogov, da bi natančno opazovale nebesni svod, poti nebeških bogov, božanska dela in delovanje narave,*
- 12 *da bi spoznale resnično dobro in božansko silo, ki poganja kolo usode,*

13 *in se tako naučile razločevati med dobrim in zlim ter si pridobile visoke spretnosti za delanje dobrih del.*

- 14 *Takšna je njihova pot od samega začetka: nabirajo si življenjske izkušnje in pridobivajo vednost o svoji usodi iz krožne poti bogov. Ko bodo končno osvobodjene, bodo na zemlji zapustile velike spomenike, ki bodo spominjali na vzvišena dela, ki so jih naredile kot osvobodjene duše.*
- 15 *Vse, kar je bilo v teku časov oropano svojega sijaja in širi temo: nastanek oživiljenega mesa in potomstva, podobnega živalskim mladičem, celotno človeško delovanje in vse, kar povzroča venenje, se bo obnovilo z usodo, z obnavljanjem bogov in s kroženjem narave, ko bo čas za to dopolnjen.*
- 16 *Božje je namreč v eno stekajoče se kozmično Vse, ki se obnavlja po naravi, kajti tudi narava je zasidrana v vsemočnosti Boga.*

*Bodite budni,
ker ne veste ne dneva ne ure*

PONOVNO prosimo bralce, naj svojo pozornost posvetijo univerzalni, starodavni vedi, o kateri pričajo spisi Hermesa Trismegista. Temelj našim prejšnjim pogovorom o izvorni gnozi Egipta sta predstavljala dva spisa, zdaj pa svoje razmišljanje nadaljujemo s tretjim in četrtem spisom.

Vprašanje, ali sta izbrani besedili resnično tretji in četrti spis prvotnih spisov, ni pomembno. Skozi stoletja se je pojavilo mnoštvo izdaj hermetičnih spisov v raznih jezikih, vendar nikjer ni mogoče odkriti izvirnega zaporedja. Raziskovalci soglašajo, da je moralo biti na stotine, na tisoče hermetičnih spisov, ki so se v teku stoletij skorajda vsi porazgubili. Tisto malo ohranjenih so po lastni presoji razvrščali na različne načine, zato smo sklenili, da bomo v tej knjigi sledili svoji intuiciji.

Najprej vam bomo predstavili kratek spis, ki se pričinja s Hermesovim nagovorom *Največje zlo človeštva je nespoznanje Boga*, nato pa se bomo poglobili v *Hermesov govor v čast Bogu*.

Morda se vam bo vsebina zazdela znana, saj ste se v letih svojega učenčevstva že srečevali s temami, ki jih obravnavata

omenjena hermetična spisa. Toda zaradi tega jih ne smete odložiti. Čeprav ste jih morda razumsko dojeli, se vam vnovič približujejo z mogočnim namenom, s silo ponovnega poziva. Napočil je namreč čas razkritja.

Začetek Hermesovega nagovora ni posebno laskav.

Kam vas nese, o ljudje, omamljene, opijanjene s prazno besedo, besedo brez spoznanja, besedo popolne nevednosti, ki jo na koncu izpljunete, ker je ne morete več prenašati? Postojte in se streznite! Ponovno spreglejte z očmi srca! Če že ne morete vsi, pa vsaj tisti, ki zmorete. Zlo nevednosti preplavlja vso zemljo, uničuje dušo, ujeto v telo, in ji preprečuje zapluti v pristane odrešenja.

V sodobni duhovni šoli smo v zadnjih letih podrobno govorili o novem astralnem polju, novem gnostičnem kraljestvu, ki se je pripravilo na svojo nalogo in neposredno zadeva vse učence, pripadnike mladega gnostičnega bratstva.

Zaradi posebnega stanja, v katerem se nahajajo, jim moramo prenesti univerzalno, davno svarilo izpred tisočletij; modrost, o kateri govorimo, je namreč stara vsaj štiristo tisoč let. Svarilo je namenjeno katerikoli skupini v enako izjemnem stanju in govori o tem, da je zlo tisto, ki učencu ne dopušča zapluti v pristane odrešenja. Če torej resnično hrepenite po notranjem življenju v gnozi, vedite, da se zlo bojuje za vas, in če hočete uresničiti svoje učenčevstvo, se boju ne morete izogniti.

Borba je jasen dokaz, da je kandidat vstopil v resno začetno stanje novega ozaveščanja. Pomislite na Jezusovo skušnjava v puščavi na začetku njegovega delovanja.

Zlo nevednosti preplavlja vso zemljo.

Kar se v hermetičnih spisih imenuje zlo, je življenjski napoj dialektike, protinarave, celotno ozračje dialektike, v katerem živijo vse stvaritve.

Ne želimo se ukvarjati z vprašanjem, kako je nastal življenjski eliksir protinarave, dih smrti, kako se je pojavilo zlo nevednosti. Bralec, ki ga ta tema zanima, lahko poišče izčrpne razlage v naši literaturi. Omejimo se zgolj na dejstvo, da zlo protinarave, življenjski napoj dialektike, obstaja.

Naravnorojeni človek je umeščen v življenjsko sfero, ki je za uresničenje odrešenja pogubna. Diha v življenjski sferi smrti, zaradi naravnega rojstva je poisten z njo, in to tako zelo, da bi vez zlahka imenovali popolno. Vsebino, o kateri govorimo, morate jemati zelo osebno, kot nekaj, kar se nanaša le na vas. Ne mislite na druge, pozornost posvetite najprej sebi.

Enost z napojem smrti določata predvsem človekova narava in stanje njegove krvi, v kateri se razgrinja celotna mikrokozmična preteklost. V krvi ne govorijo le vsi mikrokozmični predhodniki, ampak tudi dedni faktorji, torej mikrokozmični predhodniki staršev. Vsi ti glasovi se oglašajo v krvi; vse, kar je storila ali opustila skoraj neskončna vrsta prednikov v mikrokozmičnih bivanjskih stanjih, občutno vpliva na človekovo krvno stanje. Zato posameznik privlači sile, etre in druge vplive, ki hranijo kri in so ji po naravi sorodni; enako privlači enako.

Opozoriti moramo tudi na krvotvorne organe, kot je denimo kostni mozeg. Zgrajeni so iz celic, celice iz nešteti

atomov, in vsak atom je majhen svet zase. Če je tok krvi tok smrti – kar v resnici je – in če je eno s protinaravo – kar tudi je –, potem je jedro vseh dejavnikov zasidrano v celotnem bitju, ne zgolj v krvi; v vsem bitju tja do mozga, kot pravi Sveto pismo, do slehernega vlakna, sleherne celice telesa. Nihče ne more oporekati temu neizpodbitnemu dejstvu, mora ga sprejeti.

Vaše telo, vaša osebnost je osebnost zasilnega reda; poklicana je, da se povsem posveti prvotnemu človeku. Od njega je v današnjem mikrokozmosu moč najti le še preostanek, ki se v filozofiji sodobnega rožnega križa imenuje praatom, Kristusov atom ali vrtnica srca.

Naloga osebnosti je, da se popolnoma posveti prvotnemu bitju v mikrokozmosu. Človek zmore zapluti v pristan odrešenja le, če transfigurira, če se zlije v eno s prvotnim bitjem v sebi. Da bi lahko izpolnil Božjo nalogo, ima dva organa, s katerima si lahko zagotovi začetek vrnitve in njeno uresničitev: svetišče srca in svetišče glave.

Srce in glava imata lastna procesa presnove in se zato zelo razlikujeta od ostale osebnosti. Zgradba atomov v svetiščih srca in glave je drugačna kot pri ostalih organih. Od rojstva naprej potekajo presnovni procesi glave in srca – ali vsaj njunih pomembnih delov – kolikor mogoče strogo ločeno od drugih ohranjevalnih procesov. Tako naj bi čim dlje omogočali izpolnjevanje poklicanosti naravnorojenega človeka in njegove naloge, to je, da se spoji s prvotnim bitjem, da se popolnoma preda izvornemu, božanskemu človeku znotraj mikrokozmosa.

Sedmerno srce je sedež Izide, matere življenja, kraj, kjer je shranjen praatom, tudi mesto, kamor mora najti

dostop sedmerna svetloba, svetloba sedmih žarkov, svetloba Svetega Duha. Srce lahko primerjamo s svetlobnimi vrati Betlehema.

Sedmerna glava se v kitajski gnozi imenuje *mesto iz nefrita*, v evangelijih *Jeruzalem*. Knjiga *Razodetje* odločno poudarja, da mora novi Jeruzalem postati Božje prebivališče. V tem mestu se nahaja nebeško srce, škrlatna ali prestolna dvorana Boga v človeku. Iz srca Izide, srca matere življenja, je potrebno odrešiti Boga, ki bo zasedel prestol v škrlatni dvorani.

Ko se v sebi zaveste, kaj morate storiti in kaj opustiti, da bi izpolnili božansko poklicanost, se pred vami v hipu pojavi nasprotnik, zlo nevednosti. *Zlo nevednosti*, pravi Hermes, *preplavlja vso zemljo*. Nasprotnik si odločno prizadeva, da bi vam preprečil zapluti v pristan odrešenja.

Nikakršnega razloga za mistično sončenje ni. Z jasnim zavedanjem in uvidom morate krepko poprijeti za delo na sebi in se močno potruditi. Gnostično razodevanje odrešenja je namenjeno vašemu osebnemu življenju. Če ste klic doumeli in se želite nanj brezpogojno odzvati, vztrajno delajte na svojem osebnem življenju, dokler je še čas. Šele potem boste upravičeni delati tudi za rešitev drugih in jim govoriti:

Kam vas nese, o ljudje, omamljene, opijanjene s prazno besedo, besedo brez spoznanja, besedo popolne nevednosti?

Pijanost, zamegljenost čutov, je nenormalno stanje središča zavesti. Tok krvi, ki ga ritem srčnega utripa žene skozi mesto iz nefrita, skozi svetišče glave, zadržuje celotno človeštvo v

zamegljeni zavesti. Stalna opitost sčasoma povzroči degeneracijo, ki poškoduje vitalne funkcije osebnosti in jih uniči.

Dokler telo zasilnega reda ne doseže stanja popolne, temeljne degeneracije, ki dokončno izključi vsakršno dovzetnost za osvobajajočo svetlobo, se zamegljenost zavesti – povzroča in vzdržuje jo tok krvi – lahko sem ter tja razprši. Lahko se to zgodi po kakšni zelo močni življenjski izkušnji, ki deluje kot šok. Takšni trenutki omogočajo, da se glava in srce uglasita s svojo poklicanostjo.

Hermes pravi, da v takšnih okoliščinah *besedo popolne nevednosti na koncu izpljunete, ker je ne morete več prenašati*. V stanju treznosti lahko z očmi dvojnega srca, srca Izide in Pojmandra, jasno spoznate, kaj vam je storiti.

Svetlobna sila gnoze, življenjski napoj odrešenja, ponovno prodre v učenca in začne delovati v njegovem sistemu, toda vedno znova jo pokvari zlo nevednosti. Ko ste, denimo, nekaj dni na konferenci v enem izmed naših gnostičnih žarišč, se napolnite s svetlobno silo. Nekaj časa še drhti v vaši krvi, v vašem bitju, vendar vas zlahka in nezavedno kmalu vsrka zlo nevednosti in vas vnovič priklene na zemljo. Svetlobno silo izgubite zaradi zla nevednosti. Zmanjkovalo vam bo čistega olja za življenjsko svetilko ravno v trenutku, ko ga boste najbolj potrebovali.

Ne domišljamo si, ampak smo prepričani, da boste v svojem življenju doživljali vse več trenutkov, v katerih boste slišali klic: *Pojdite ženinu naproti!* In tedaj se bo izkazalo, ali ste oblečeni v poročno oblačilo ali ne. Pomislite na priliko o preudarnih in nespametnih devicah. Preudarne so imele dovolj olja za svetilke, nespametnim pa ga je ravno v tem trenutku zmanjkalo.

Za vse, ki želijo v poročno dvorano vstopiti kot dobrodošli gostje, tudi danes veljajo besede: *Bodite torej budni, ker ne veste ne dneva ne ure!*